Pois läks wälja akas jälle tuulega wõimu aama, „tuul, tuul too minu jahud ärä," tuul tuli ja ütel: „Mine jälle sinna (Männ[illegible]) Kuuse alla seal one üks kits kes raputab raha; pois läks ja lõidis kitse. Ütel kitsele: „Kits raputa raha," kits raput raha kui särisi õbetad ja kulda. Pois wõtt jälle kodu tulla, tulli öösiks kõrtsi and kitse kõrtsimehe kätte, ja ütel, ärä sa ütle et kits raputa raha. Kõrtsimees wei kitse ärä ja ütel: kits raputa raha," kits raput raha kui särisi. Kõrtsimees kats omikust tõise niisuguse kitse karwa poolt, ja and omikn poisile kätte. Pois tulli kodu ja ütel emakule nüid tõin nihukese kitse kes raha raputab, ja ütel ise: „Kits raputa raha," kits es raputa kedagi. Emak wõtt ag jälle poisi rooki. Pois läks wälja akas jälle tuulega wõimu aama, tuul, tuul too minu jahu tagasi. Tuul tuli ja ütel: „mine sinna

Kuuse alla seal one kott, kottis one nuijad ja kui ütled nuiad kottist wälja, siis tullewad nuiad wälja kottist ja akawad kurjategiad peksma. Pois läks ja lõid kotti, wõtt kotti selga ja akas kodu tulema, ja jäe kõrtsi öömajale, andis kotti kõrtsimehe kätte ja ütel: „ärä sa ütle et nuiad kottist wälja." Kõrtsimees wiis kotti taha tupa, ja ütel: „Nuiad kottist wälja," nuiad karasid kottist wälja ja akasid kõrtsimeest wemmeltama, kõrtsimees poisi paluma: „Keela oma nuiad ärä." Pois ütel: „anna minu laud ja kits kätte siis ma keelan ärä, kõrtsimees and poisi õma kätte, pois keeld nuiad ära, ja läks kodu.

Madis Jägeri sunst
5. Juulil 1890.

3. Waene soltad.

Üks waene soltad läks teele ühe kõrra